

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jan Schneeweise v právní věci

žalobce: **Rent@less s.r.o.**
IČO: 03416313
se sídlem Hornoměřcholupská 746/137, Praha 10,
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Ubrem
se sídlem Opletalova 919/5, Praha 1

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Brno, Masarykova 427/31

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2023, č. j. 22226/23/5300-21441-713327

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní

město Prahu (dále jen „správce daně“) č. j. 668458/22/2010-53522-109577 ze dne 31. 1. 2022 – platební výměr na daňové penále ve výši 20 % z částky daně doměřené žalobci dodatečným platebním výměrem na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2015. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný mj. konstatoval, že správce daně vydal na základě výsledků daňové kontroly dodatečný platební výměr č. j. 8925281/21/2010-53522-109577 ze dne 25. 11. 2021, jímž žalobci doměřil DPH za zdaňovací období únor 2015 ve výši 1 073 941 Kč. Žalobce se proti tomuto dodatečnému platebnímu výměru neodvolal a rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 12. 2021. Dne 31. 1. 2022 pak správce daně vydal rozhodnutí č. j. 668458/22/2010-53522-109577 ze dne 31. 1. 2022, tj. platební výměr na penále, jímž žalobci za zdaňovací období únor 2015 vyměřil penále ve výši 211 077 Kč. K odvolacím námitkám, jimiž žalobce vytkl správci daně nesprávné hodnocení důkazních prostředků, žalovaný uvedl, že správce daně postupoval při vydání napadeného rozhodnutí v souladu s § 251 daňového řádu, neboť vydáním dodatečného platebního výměru (č. j. 8925281/21/2010-53522-109577 ze dne 25. 11. 2021) došlo ke změně daňové povinnosti žalobce oproti poslední známé dani vyměřené dle daňového přiznání za zdaňovací období únor 2015, a nastala tak zákonná podmínka pro vyměření penále dle § 251 odst. 1 písm. a) daňového řádu.

2. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. V žalobě uvedl, že vzhledem k tomu, že napadá zároveň i rozhodnutí o doměření samotné daně, podal i odvolání proti doměření penále. Pokud bude úspěšný v rámci řízení o zrušení rozhodnutí o doměření daně, bude to mít procesní dopad i na vyměření penále. Proto žalobce opakuje důvody, pro které napadá rozhodnutí o doměření daně a považuje za vhodné, aby soud spojil řízení o zrušení doměření penále s řízením o žalobě na zrušení rozhodnutí o doměření daně. Následně pak žalobce uplatnil námitky, jimiž napadá výhradně závěry finančních orgánů týkající se doměření daně a způsob, jakým finanční orgány v řízení o doměření daně hodnotily jednotlivé důkazní prostředky. Řečeno jinak, žádná ze žalobních námitek se netýká zákonem stanovených podmínek pro rozhodnutí správce daně o povinnosti žalobce uhradit penále z částky doměřené daně.
3. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě stručně shrnul dosavadní průběh řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, přičemž zdůraznil, že žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru, jímž mu byla doměřena DPH za zdaňovací období únor 2015, nepodal odvolání, a uvedené rozhodnutí tudíž nabylo právní moci dne 27. 12. 2021. Žalovanému také není známo, že by proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žalobu k Městskému soudu v Praze. Návrh žalobce, aby soud spojil řízení o zrušení doměření penále s řízením o žalobě na zrušení rozhodnutí o doměření daně, proto žalovaný nepovažuje za důvodný.
4. Žalovaný dále uvedl, že platební výměr na daňové penále byl vydán podle § 251 odst. 3 daňového řádu. Ve výpočtu penále žalovaný nezjistil žádné pochybení a ani žalobce výpočet penále nijak nezpochybnil. Institut penále je obligatorní sankcí vznikající přímo ze zákona. Jde o následek za nesplnění povinnosti tvrzení, který stíhá daňový subjekt a který má povahu platebního deliktu. Při aplikaci tohoto institutu není správci daně dán prostor pro správní uvážení, neboť důvody vzniku této sankce a její výše vyplývají přímo ze zákona. Správce daně, příp. žalovaný tedy nemá možnost diskrece, v jakých případech a v jaké výši penále stanoví. Tato sankce vzniká přímo ze zákona, nastane-li k jeho vzniku některá z podmínek

stanovených v § 251 odst. 1 daňového řádu. V daném případě se doměřená daň za zdaňovací období únor 2015 lišila od daně posledně známé a k doměření daně došlo na základě daňové kontroly. Tím byly splněny podmínky pro vyměření penále dle § 251 odst. 1 písm. a) daňového řádu. Žalobce ostatně ani netvrdí, že by tyto podmínky splněny nebyly.

5. K námitkám uplatněným v žalobě, jimiž žalobce napadá rozhodnutí správce daně o doměření daně, pak žalovaný uvádí, že povinnost žalobce k úhradě penále vyměřeného platebním výměrem na penále se odvíjí od doměření DPH za předmětné období (únor 2015), proti němuž žalobce nepodal odvolání. Při přezkumu rozhodnutí o sdělení penále nelze posuzovat námitky týkající se otázky, zda vůbec a v jakém rozsahu došlo k doměření daně - tyto otázky jsou předmětem případného přezkumu rozhodnutí o doměření daně či soudního přezkumu ve věci žaloby proti doměřené dani.
6. Při ústním jednání před soudem konaném dne 23. 5. 2024 žalobce prostřednictvím svého právního zástupce odkázal na žalobu a v ní uplatněné žalobní námitky a setrval na svém procesním návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí. Žalovaný při jednání odkázal na napadené rozhodnutí a vyjádření k žalobě a uvedl, že napadené rozhodnutí bylo dle jeho názoru vydáno v souladu se zákonem. Právní zástupce žalobce pak k dotazu předsedy senátu uvedl, že žalobce *nepodal* odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru č. j. 8925281/21/2010-53522-109577 ze dne 25. 11. 2021, jímž mu byla doměřena DPH za zdaňovací období únor 2015 ve výši 1 073 941 Kč; odvolání ve vztahu k tomuto zdaňovacímu období bylo žalobcem podáno pouze proti platebnímu výměru na penále.
7. Soud při jednání neprováděl žádné dokazování (účastníci žádné důkazní návrhy ani neuplatnili) a při rozhodování o žalobě vycházel výlučně z obsahu správního spisu.
8. Podle § 251 odst. 1 daňového řádu daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit penále z částky doměřené daně tak, jak byla stanovena oproti poslední známé dani, ve výši
 - a) 20 %, je-li daň zvyšována,
 - b) 20 %, je-li snižován daňový odpočet, nebo
 - c) 1 %, je-li snižována daňová ztráta.
9. Podle § 251 odst. 2 daňového řádu správce daně sníží penále podle odstavce 1 písm. a) o penále podle odstavce 1 písm. c), pokud povinnost k jeho úhradě vznikla z důvodu uplatnění ztráty v rozsahu snížení daňové ztráty, které bylo penalizováno.
10. Podle § 251 odst. 3 daňového řádu správce daně rozhodne o povinnosti uhradit penále platebním výměrem. Penále je splatné do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru, nejdříve však ke stejnému dni jako stanovená daň, ze které se toto penále vypočte.
11. Po posouzení věci soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Nelze než konstatovat, že v žalobě uplatněné námitky se zcela mívají s předmětem řízení, o kterém bylo rozhodováno napadeným rozhodnutím. To se upíná k platebnímu výměru, jímž bylo rozhodnuto o povinnosti žalobce uhradit penále z částky daně, která mu byla doměřena dodatečným platebním výměrem na DPH za zdaňovací období únor 2015. Podmínky, za kterých daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit penále z částky

doměřené daně, jakož i výši penále upravuje shora citované ustanovení § 251 daňového řádu. K tomu, aby žalobce účinně zpochybnil zákonnost napadeného rozhodnutí, by musel namítat, že nebyly splněny podmínky pro vydání platebního výměru na daňové penále zakotvené ve zmíněném ustanovení; žádnou takovou námitku však v žalobě neuplatnil. Soud se plně ztotožňuje s názorem žalovaného, že při přezkumu rozhodnutí, jež daňovému subjektu ukládá povinnost uhradit penále z částky pravomocně doměřené daně, se již nelze zabývat námitkami směřujícími proti doměření daně samotné. Uplatnění takových námitek je relevantní toliko v rámci odvolání proti rozhodnutí správce daně o doměření daně, případně v žalobě proti odvolacímu rozhodnutí ve věci doměření daně, nikoliv však při přezkumu „navazujícího“ rozhodnutí o povinnosti daňového subjektu uhradit penále z částky pravomocně doměřené daně.

13. Žalobce sice v žalobě tvrdil, že podal odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru č. j. 8925281/21/2010-53522-109577 ze dne 25. 11. 2021, jímž mu byla doměřena DPH za zdaňovací období únor 2015 ve výši 1 073 941 Kč, toto tvrzení však zhola ničím nedoložil. Soud ve svých rejstřících neneviduje ani žádnou žalobu, která by směřovala proti odvolacímu rozhodnutí žalovaného vydanému ve věci doměření DPH žalobci za únor 2015. Za tohoto stavu je požadavek formulovaný žalobcem v žalobě, aby soud spojil řízení o zrušení doměření penále s řízením o žalobě na zrušení rozhodnutí o doměření daně, objektivně nerealizovatelný. K tomu je zapotřebí dodat, že při ústním jednání před soudem právní zástupce žalobce potvrdil pravdivost konstatování žalovaného obsaženého v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že žalobce se proti dodatečnému platebnímu výměru, jímž mu byla doměřena DPH za zdaňovací období únor 2015, neodvolal.
14. Žalobcem uplatněné námitky, jež míří výlučně proti doměření daně a míjí se tak s podstatou nyní projednávané věci, nejsou ani v nejmenším způsobilé zpochybnit správnost závěru žalovaného, že povinnost uhradit daňové penále byla žalobci stanovena v souladu se zákonem. Soud se proto těmito žalobními námitkami věcně nezabýval. Takový postup je v souladu se závěrem vyjádřeným v rozsudku ze dne 25.7.2018 č.j. 8 Azs 59/2018-59, v němž Nejvyšší správní soud dovodil, že uplatní-li žalobce v žalobě proti správnímu rozhodnutí pouze takovou námitku, která se mívá s důvody, o něž správní orgán rozhodnutí opřel, a která zároveň nemůže mít vliv na výsledek správního řízení, soud takovou námitku věcně neposoudí, žalobu zamítne a v odůvodnění vyloží, proč tak učinil.
15. Pouze na okraj soud dodává, že nepřehlédl pochybení, jehož se správce daně dopustil při výpočtu výše daňového penále (částka penále uvedená v platebním výměru nečiní 20 % z částky doměřené daně). Při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí je však soud vázán rozsahem žalobních námitek, a vzhledem k tomu, že žalobce proti výši penále ničeho nenamítal, soud toto pochybení správce daně při svém rozhodování nezohlednil.
16. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
17. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 23. května 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu